

ÖNFELEDT FÉRFI VAGY?

Ezzel a címmel tartott előadást Zöldy Pál, a Férfisátor mozgalom alapítója a Katolikus Társadalmi Napok győri rendezvényén. Mi akadályozza a férfit abban, hogy jól érezze magát a szerepében, milyen szerepe van a mintáknak az életében? Egyáltalán milyen ma egy igazi férfi? A Férfisátor tréningekkel és előadásokkal igyekszik megválaszolni ezeket a kérdéseket. Az Életre-Való szerkesztője a mozgalom alapítóját és két tagját faggatta erről.

◆ „Ahhoz, hogy az elakadásainkat és a sebeinket megértsük, fontos megnézni a saját, sőt, a párunk viszonyát is a szülőkhöz. Néha a feleségnek például nem a férjével van elszámolni valója, ahogyan a konfliktusokból látszik, hanem a saját apjával kellene rendeznie a kapcsolatát, nem a férjjel; ahogyan a férjnek is néha az anyjával vannak feladatai, ezt nem a feleségre kellene hárítani. Pedig gyakran ezt tesszük” – mondja Zöldy Pál.

De hogyan vizsgálhatjuk meg a szüleinkkel való kapcsolatunkat? „Egyrészt nagyon belülről, ugyanakkor nagyon kívülről is. Úgy is látni kell magam, ahogy az anyám bemutatna, és úgy is, ahogy magamat szeretném meghatározni. Ezeken a hétvégéken sokszor új megvilágításban pillantjuk meg magunkat. Nekem is van egy saját élményem, amely megváltoztatta a fiammal való kapcsolatomat, ezt el szoktam mesélni. A regnumi nagytáborban a fiam rúgott egy nagy gólt, és utána a csapatvezetője nyakába ugrott. Nem az én nyakamba. A fájdalom és az értetlenség, amelyet akkor éreztem, rádöbentett, hogy nem szoktam megölelni a fiamat. Aztán eszembe jutott egy gyerekkori jelenet az életemből: az apám kardot faragott nekem, és én megkérdeztem, miért nem simogatja meg a fejemet soha. Azt mondta, hogy őt sem simogatta meg soha az apja. Akkor elhatároztam, hogy ezt én nem akarom követni. Később, amikor az Európa-bajnokságon a dánok gólt rúgtak, megöleltem a fiam. És ezzel átszakadt a gát. Ma már neki is nagyon fontos a gyerekeivel a testi érintés.” Mi is történik a Férfisátorban? „Jászokodunk, megosztjuk egymással a gondolatainkat, táncolunk, éneklünk. A megosztások nagyon fontosak, mert otthon

ezt nem tudjuk megtenni. A nők ugyanis másképp kommunikálnak. A harmadik mondatnál a feleségnek már van egy jó ötlete, ezért sohasem derül ki, mi lett volna a férfi negyedik mondata.”

Molnár Dénes, a Győri Filharmonikusok csellósa a győri Férfisátor tagja. Ő az Anyajegyek-tréninggel kezdte a Férfisátorral való ismerkedést. Itt az anya-fiú kapcsolatot dolgozták föl egy kiscsoportos pszichoterápiával, amely valójában a témára, a csoportra és az egyénre épülő közös munka. „Pali azt mondja, ha van egy nő a színen, akkor a férfiak elkezdenek rivalizálni, és megszűnik az őszinteség. Ez itt egy biztonságos közeg, ahol tiszteljük, meghallgatjuk, nem támadjuk, nem bántjuk egymást.” Fekete Vilmos, a budapesti „Mocsári teknős férfisátor” tagja a négy alaptréningről beszél: „Maszkok, Apasebek, Anyajegyek és Virtus. A Maszkok arra döbent rá, hogy kevés hely van a világon, ahol le tudjuk venni a maszkjainkat, és azok lehetünk, akik vagyunk. Ez nem jó vagy rossz, ez tény, amelyet el kell fogadni és megbecsülni, felismerni a helyzeteket, ahol erre nincs szükség. Az Anyajegyek és az Apasebek a szülőikkel való kapcsolatot dolgozzák föl, a Virtus pedig abban segít, hogy a férfiak megtapasztalhassák és kijelölhessék a határaikat. Föl mersz-e ülni a lóra, le mersz-e ugrani a gumikötélen, egyáltalán miért akarod ezt megtenni vagy miért nem. Én a feleségemtől kaptam meg a Férfisátort, aztán a Férfisátortól kaptam a feleségemet. Nem voltam sem közösségi, sem keresztény ember. Csak a feleségem kedvéért jöttem el, de ma már azért tudok mellette kitartani, mert erősített a Férfisátor.” ◆

A cikk a Magyar Katolikus Rádió Életre-Való című műsorának július 5-én elhangzott adása alapján készült. Szerkesztő: Tóth Zsófia